

Ігор Дак

У гаю луна
хобалась

Літературно-художнє видання
для дітей молодшого шкільного віку

Ігор Дах. У гаю луна ховалась. Збірка дитячих віршів –
Червоноград 2020.–116с.+3 вставки

Додаток до газети “Літературний Червоноград”
Свідоцтво про реєстрацію: Серія ЛВ№ 898/151
від 26.12.2008 р.

Чергова збірка вибраних віршів для дітей поета Ігоря Даха “У гаю луна ховалась”, як і попередня “На зеленому лужку”, адресована дітям молодшого шкільного віку.

У книжці діти зустрінуться з усіма порами року, де на них очікують працювятий їжачок, старанний Кіт-дідусь, лісовий лікар-дятлик. А для тих, хто любить співати, на сторінках збірки вміщені ноти пісень. Книжка просякла духом любові до природи, що оточує нас у нашій любій Україні.

Приємного всім читання!

© І. Дах, 2020
© Т. Балагура – переднє слово
© В. Ткачик комп'ютерний дизайн

Скрина Добра

Кожен із нас був дитиною. У місті чи в селі, на Волині чи на Закарпатті, на Галичині чи на Слобожанщині. Та барви дитячої фантазії, неймовірні пригоди й казкові перетворення, химерні витівки й несподівані відкриття чекали нас скрізь. Бо тим дитинство й неповторне: щодня юні Колумби й Магеллани, Патони й Гагаріни відкривають світ. Для когось це захопливе видово лісу й поля та їхніх мешканців. Хтось вподобав бистринь ріки й вудку чи сак. Котрийсь горічерева спостерігає уважно небо й зорі.

У казково-дитячому світі, створеному Ігорем Дахом, оживають тварини й рослини, розмовляють птахи й дерева, спішать на допомогу гриби й риби. Тут так затишно й тепло, у цьому світі, що виникає відчуття повернення в ті далекі й щемні дитинства дні.

Ігор Дах вправно торкає струни любові до Батьківщини, до найдорожчих і найрідніших акордами чужості й незрадливості. І лягають рядки віршів на нотні стани під сторожею скрипкових ключів. Хоча вони ж відчиняють і хатини добра, і хвірточки співчуття, і комори гумору. Тут може плакати осінь і тужитиме боровик, але сміятиметься до малечі сонечко промінчиками добра й тепла.

Він Чародій, цей Ігор. Він Добродій і щирий Друг малечі. Це я знаю точно, бо з-під крила його Пегаса, батьківських напучувань і повчань виросло вже ціле гроно талановитої юні.

Ця Книга про малят і для малят. Ця Книга про добро, яке мусить перемагати, бо такі Поети вчать його цінувати й дарувати іншим.

Ця Книга – Скрина Добра. Відчиняйте! Розгортайте!

Тетяна Балагура,

Герой України, поет, член Національної спілки журналістів України, лауреат Полтавської літературної премії імені І. Котляревського

У літню днину

Бігли небом кізки-хмари
І збиралися в отари.
Пас їх вдалий молодець –
Теплий, літній вітерець.

А тим часом з зелен-лугу,
Що за містом коло Бугу,
Пісеньку завів цвіркун –
Літа вдалий веселун.

Спрагла жабка зелененька
Все дощу просила жменьку,
Щоби діткам борщ зварити
І обідом пригостити.

По сніданок

Разом з Йванком кожен ранок
Песик Чіп йде по сніданок,
Де ставок голубоокий
В небо дивиться високе.

Комиші там будять тишу,
Теплий вітрик їх колише.
Хвильки з бережком, знать, грають,
Плюскотять чи то співають.

Знялась пташка полохлива –
В синім небі миє крила,
Сонце вранішнє стрічає,
Що лиш очка протирає.

А тим часом Чіпу Йванко
Зловив рибку до сніданку.

Літо *** Літо

Літо, літо навкруги.
Зацвіли поля й луги.
Різнобарв'ям вкрились гори,
А мені наснилось море.

Так, що й оком не сягнуть,
Кораблі по нім пливуть.
Поки ще не йду до школи —
Їду з татком я на море.

Батьківщина моя — Львів.
Народився тут, змужнів.
Та скажу я вам, малята,
Чорне море — це як свято.

У гайочку

Умивалась осінь
Дощиком тепленьким.
В гаю на пеньочку
Всілися опеньки.

Мов брати і сестри,
Листячком накрились.
Чи прийдуть за ними?
Тихо все журились.

Чують: вже у гаї
Тріснула десь гілка, —
Це гриби збирає
Непосида-білка.

У гайочку
Малюнок Юлії Коробко, м. Полтава